Konkludując, można powiedzieć, że w matematyce tylko jedno jeszcze pojęcie miało tak długie dzieje i tak wielki wpływ: LICZBY!

Od tłumacza. W polskim piśmiennictwie matematycznym jedynie *Teoria liczb* i *Analiza* (*Działania nieskończone* i *Rachunek różniczkowy*) Wacława Sierpińskiego pozwalają zapoznać się z częścią teorii ułamków łańcuchowych i ich zastosowań. Warto więc wiedzieć, że ostatnio wydano za granicą kilka cennych książek z opisywanych wyżej dziedzin. Wymieniam je w kolejności ukazywania się:

Jacek Gilewicz, *Approximations de Padé* (Lecture Notes in Mathematics 667), Springer Verlag, Berlin 1978.

William B. Jones, W. J. Thron, *Continued fractions. Analytic theory and applications* (Encyclopedia of Mathematics and its Applications, vol. 11), Addison-Wesley Publ. Comp., Reading, Mass. 1980.

Claude Brezinski, *Padé-type approximation and general orthogonal polynomials* (International Series of Numerical Mathematics, vol. 50), Birkhäuser Verlag, Basel 1980.

George A. Baker, Jr., Peter Graves-Morris, *Padé approximants. Part I*: *Basic theory. Part II*: *Extensions and applications* (Encyclopedia of Mathematics and its Applications, vol. 13, 14), Addison-Wesley Publ. Comp., Reading, Mass. 1981.

André Draux, *Polynômes orthogonaux formels — applications* (Lecture Notes in Mathematics 974), Springer Verlag, Berlin 1983.

Henri Padé, *Oeuvres* rassemblées et présentées par Claude Brezinski, Librairie Scientifique et Technique Albert Blanchard, Paris 1984.

Claude Brezinski, *History of continued fractions and Padé approximants* (Springer Series in Computational Mathematics), Springer Verlag, w druku.

Sprostowania do artykułu A. Derkowskiej „Otton Marcin Nikodym (1889–1974)"

(Wiadom. Mat. 25 (1983), 75–88)

1. Pozycja II [5] spisu publikacji: *The mathematical apparatus for quantum-theories, based on the theory of Boolean lattices*, Die Grundlehren der mathematischen Wissenschaften, Band 119, Springer-Verlag, New York 1966, xi + 952 pp. powinna być umieszczona w dziale I (Prace naukowe), a nie w dziale II (Podręczniki).

2. Dr Stanisława Nikodym w liście do redakcji z 23 lutego 1985 zażądała sprostowania informacji (podanej na str. 78) pisząc, że „Mąż mój nigdy nie był w Nowym Sączu, więc na pewno nie brał udziału w wykładanych tam programach dla nauczycieli gimnazjalnych. Wykładał na

różnych innych kursach letnich, w których brali udział i inni profesorowie, którym, jak i memu Mężowi, zależało na ułatwieniu sobie organizowania letnich wakacji. Każdy profesor sam projektował swe wykłady, a letnie kursy (na które i ja jeździłam) nie były przez nikogo kierowane.

Autorka artykułu oparła się na informacji opublikowanej w *Mathesis Polskiej* tom 6 (1931), zeszyt 3/4, str. 76, gdzie podane jest, że w dniach 6–30 lipca 1931 r. w Nowym Sączu odbędą się Kursy Wakacyjne (50 miejsc), a w programie wymienione są m. in. wykłady O. Nikodyma z geometrii wykreślnej. Jednakże w *Parametrze* 2 (1931), zeszyt 4/5, str. 138, podana jest inna informacja, że mianowicie kurs ten odbędzie się w Nowym Targu. Ta ostatnia jest więc miarodajna.

3. Prof. Krzysztof Tatarkiewicz przekazał sprostowanie informacji, że „Po zakończeniu wojny Otton Nikodym został profesorem Politechniki Krakowskiej, gdzie pracował w roku akademickim 1945/46". Otóż Nikodym został najpierw profesorem na *Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej z siedzibą w Krakowie.* We wrześniu 1945 Politechnika przeniosła się do Gliwic, ale część jej pracowników pozostała w Krakowie, gdzie utworzono *Wydziały Politechniczne przy AGH*; tam właśnie profesorem był Nikodym. Zaangażował on u siebie 6 osób; byli to: Jerzy Górski, Jerzy Janik (fizyk), Mirosław Krzyżański, Andrzej Mostowski, Tadeusz Wróbel (Trajdos), Krzysztof Tatarkiewicz. Godne uwagi jest to, że każda z tych sześciu osób została później profesorem.

4. W artykule opublikowano, że Otton Nikodym urodził się 13 sierpnia 1889 r. w Zabłotowie niedaleko Kołomyi. Informację tę zawdzięczamy jego żonie.

Prof. Andrzej Turowicz przysłał wiadomość, że w książce *Czy wiesz kto jest kto?* z 1938 r. (redaktor — St. Łoza) napisane jest, że Otton Nikodym Dr fil. Matem. urodził się 13.8.1887 w Demyczu, woj. Stanisławowskie. W przedmowie wydawnictwo wyjaśnia, że zawarte w książce dane opierają się na odpowiedziach osób, do których rozesłano kwestionariusze.

Mgr Walerian Piotrowski przysłał podobne dwie informacje:

— w kalendarzyku profesorskim Towarzystwa Nauczycieli Szkół Wyższych (Lwów 1913, str. 184) podane jest, że O. Nikodym urodził się 13.8.1887;

— w książce: G. Bałtruszajtis, *Samodzielni pracownicy naukowi UW* (Warszawa 1962, Wydawnictwo UW) podane jest też, że O. Nikodym urodził się 13.8.1887 w Demyczu.

Prof. Tatarkiewicz próbował dotrzeć do ksiąg metrykalnych w tzw. „Archiwum Zaburzańskim" w Warszawie przy ul. Jezuickiej, ale nie ma tam odpowiednich ksiąg z Zabłotowa i Demycza.